

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **C.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária A., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná JUDr. A., advokátka a konateľka, proti povinnému **J.**, bývajúcemu v B., o **vymoženie 1 893,40 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4 Er 958/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. decembra 2013 sp. zn. 11 CoE 86/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdna exekútorica JUDr. B. žiadosťou doručenou Okresnému súde Bardejov 8. septembra 2011 požiadala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)] na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (zriadeného zriaďovateľom N., IČO: X., so sídlom v B.) z 29. apríla 2011, sp. zn. N..

Okresný súd Bardejov (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 19. septembra 2012, č.k. 4 Er 958/2011-14, zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zároveň rozhodol, že vstup Z., so sídlom v P., IČO: X. (ďalej len „Združenie“), do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného neprípúšťa. Na odôvodnenie uviedol, že po preskúmaní rozhodcovského rozsudku, úverovej zmluvy a úverových zmluvných

podmienok dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve bolo neprimeranou podmienkou, ktorá spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a táto bola v rozpore s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady č. 93/13/EHS (ďalej len „Smernica“). Neplatná rozhodcovská doložka teda nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto bolo potrebné zamietnuť. Výrok o nepripustení vedľajšieho účastníka do konania súd odôvodnil tým, že vstup vedľajšieho účastníka do exekučného konania je pojmovo vylúčený, a to s poukazom na § 93 O.s.p. v spojení s § 37 Exekučného poriadku a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 106/2008.

Na odvolanie oprávnenej a Združenia Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 19. decembra 2013, sp. zn. 11 CoE 86/2013, odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu vo výroku, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, ako vecne správne potvrdil, a odvolanie Združenia odmietol.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a dodal, že uvedený postup potvrdzuje aj doterajšia judikatúra súdov, pretože neprijateľnou podmienkou je rozhodcovská doložka, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak takéto konanie inicioval dodávateľ. Inak by spotrebiteľ musel podať návrh na všeobecnom súde, aby zabránil rozhodcovskému konaniu. Takouto nekalou podmienkou je podmienka upravená v článku 3 písm. q/ Smernice, ktorej zmyslom je vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, čo je aj prípad prejednávanej veci. Čo do odmietajúceho výroku sa odvolací súd stotožnil s názorom exekučného súdu, že v exekučnom konaní je z povahy veci vedľajšie účastníctvo vylúčené, a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012, sp. zn. 6 Cdo 207/2011, a na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 23/2012. Uzavrel, že doručením písomného oznámenia Združenia o jeho vstupe do konania nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva v konaní, preto bolo potrebné jeho odvolanie ako odvolanie podané subjektom, ktorý nie je oprávnený podať opravný prostriedok, odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu do výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. V bližšom zdôvodnení dovolateľka v podstate namietala výklad ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a výklad ustanovenia písm. q/ prílohy č. 1 Smernice, pričom prípustnosť dovolania vyvodzovala práve z nesprávneho právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov.

Povinný ani súdna exekútorka sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol uznesením, ktorým potvrdil rozhodnutie exekučného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného v tejto procesnej forme sú upravené v ustanovení § 239 O.s.p., v zmysle ktorého platí, že dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci

postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie exekučného súdu v predmetnej veci, nemožno podriaďiť pod žiaden dôvod prípustnosti vyplývajúci z ustanovenia § 239 O.s.p., lebo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa nezmenil a nerozhodoval ani vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Rovnako odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení prípustnosť dovolania nevyslovil a nejde ani o potvrdzujúce uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 1 písm. a/, písm. b/ O.s.p., ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ O.s.p.).

Dovolanie oprávnenej preto podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie

konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia preto predmet konania nie je významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Procesné vady v zmysle § 237 písm. a/ až g/ však oprávnená v dovolaní nenamietala a tieto v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Dovolanie v tejto veci preto nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Dovolací súd sa zaoberal otázkou, či k odňatiu možnosti oprávnenej konať pred súdom nedošlo prípadne samotným rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O takýto dôsledok by mohlo ísť, ak by pre rozhodnutie o zamietnutí tejto žiadosti neboli splnené zákonom stanovené podmienky. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku totiž nevyhnutným dôsledkom právoplatného uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie musí byť zastavenie exekučného konania. Nesprávnym rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie by sa oprávnenej ako účastníčke exekučného konania v konečnom dôsledku odopieralo právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, čo by sa rovnalo odmietnutiu spravodlivosti. Otázka správnosti takéhoto rozhodnutia však nevyhnutne vyžadovala zaujať stanovisko aj k právnym záverom súdov v exekučnom konaní.

Podľa názoru dovolacieho súdu v prejednávanej veci (vychádzajúc z obsahu spisu) odvolací súd i exekučný súd splnenie podmienok pre zamietnutie žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie posúdili správne.

V súvislosti s námietkou dovolateľky týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov, táto je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), avšak (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. Za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mohli by mať za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

Keďže prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 O.s.p. a neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová